

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoE/73/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4211213205
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4211213205.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v exekučnej veci oprávnenej: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, v mene ktorej koná ako konateľ advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti povinnej: G. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., F. XXXX/XX, o vymoženie 288 eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Komárno z 18. januára 2012 č. k. 15Er/488/2011-10, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdzuje.
Návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením, vydaným vyššou súdnou úradníčkou, zamietol súd prvého stupňa žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučným titulom v konaní bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., sp. zn. SR 02629/11 zo dňa 29.04.2011 vydaného na základe porušenia Zmluvy o úvere č. 408500114 zo dňa 25.03.2010. Súčasťou Zmluvy o úvere sú aj Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré v článku 15 obsahujú rozhodcovskú doložku. Podľa nej všetky spory vzniknuté z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené buď pred Stálym rozhodcovským súdom alebo pred príslušným súdom SR. Rozhodcovská doložka v predmetnej veci spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa, t.j. oprávnenej. Rozhodcovská doložka umožňujúca dodávateľovi výber rozhodcovského konania nenapĺňa záujem na ochrane spotrebiteľa. Z hľadiska ochrany spotrebiteľa nie je rozdiel medzi výhradnou rozhodcovskou doložkou a voľbou dodávateľa, ktorý spotrebiteľovi rozhodcovské konanie vnúti ako najvhodnejší spôsob rozhodovania sporu. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal, pričom pri voľbe spôsobu riešenia prípadných sporov nemal na výber vzhľadom na splnenie rozhodcovskej doložky s ostatnými štandardnými zmluvnými podmienkami. Povinná mohla len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým všeobecným obchodným podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu. Keďže rozhodcovská doložka nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná a fakticky núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, je neprijateľná. Neprijateľná rozhodcovská doložka, ako aj výkon práv a povinností z takejto doložky, sa prieči dobrým mravom. Akékoľvek plnenie priznané rozhodcom na základe rozhodcovskej doložky, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, je plnením, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Súd prvého stupňa vzhľadom na vyššie uvedené záverom skonštatoval, že vzhľadom na to, že rozhodcovská doložka je neplatná, exekučný titul vydaný na jej základe je materiálne nevykonateľný, čo predstavuje neodstrániteľnú prekážku brániacu vykonaniu exekúcie.

Odvolanie podala v zákonnej lehote na podanie odvolania oprávnená, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie z dôvodu, že súd prvého stupňa rozhodol nad rámec zverenej právomoci v zmysle § 205 ods. 2 písm. b/ OSP. Tvrdila, že súd prvého stupňa svojím postupom

odňal oprávnenej možnosti konať pred súdom v zmysle § 205 ods. 2 písm. a/ OSP v spojení s § 221 ods. 1 písm. d/ OSP. Mala za to, že vo veci bol nedostatočne zistený skutkový stav, pretože prvostupňový súd nevykonal náležité dokazovanie. Namietala aj to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 205 ods. 2 písm. f/ OSP.

Povinná sa k odvolaniu oprávnenej písomne nevyjadрила.

Súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý v písomnej odpovedi k odvolaniu uviedol, že nemôže zaujať stanovisko k obsahu odvolania oprávnenej.

Súdca súdu prvého stupňa predložil vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu, pretože odvolaniu nemienil v zmysle § 374 ods. 4 OSP vyhovieť, nakoľko sa stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia.

Dňa 09.08.2012 bol súdu prvého stupňa doručený návrh oprávnenej na prerušenie konania v ktorom žiadala, aby odvolací súd konanie prerušil podľa § 109 ods. 1 písm. c/ OSP a Súdnemu dvoru EÚ na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ predložil prejudiciálne otázky v nasledujúcom znení:

1/ Má sa ustanovenie písm. q/ ods. 1 prílohy smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vykladať tak, že za každých okolností zakazuje rozhodovať spory v rámci spotrebiteľských zmlúv na základe rozhodcovskej doložky prostredníctvom rozhodcovských súdov?

2/ V prípade zápornej odpovedi na vyššie uvedenú otázku vykladať tak, že mu neodporuje uzatvorenie takej rozhodcovskej doložky, ktorá ustanovuje, že všetky spory vzniknuté zo zmluvy budú riešené tak ako je uvedené vo všeobecných podmienkach, ktoré sú súčasťou zmlúv?

3/ Je v súlade s čl. 17 a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie také rozhodnutie vnútroštátneho súdu, ktoré aplikujúc vnútroštátne procesné a aj hmotnoprávne ustanovenia s odkazom na smernicu 93/13/EHS zabráni vymožitelnosti reálnej pohľadávky veriteľa voči spotrebiteľovi?

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote (§ 201, § 204 ods. 1 OSP), a že spĺňa náležitosti § 205 a nasl. OSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie oprávnenej nie je dôvodné. Preto uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1, 2 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 36 ods. 5 EP, ak osobitný zákon neustanovuje inak, exekučné konanie nemožno prerušiť, nemožno odpustiť zmeškanie lehôt a po skončení exekučného konania nemožno podať návrh na obnovu exekučného konania.

Ustanovenie § 219 ods. 2 OSP zakotvuje koncepciu zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak má odvolací súd za to, že prvostupňový súd nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie podľa § 157 ods. 2, ale obmedzí sa len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako neoddeliteľnej súčasť práva na spravodlivý súdny proces neznamena povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu, t. j. pre vec rozhodujúce.

Odvolací súd v zmysle § 212 OSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, nakoľko bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá a v neposlednom rade v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR ako aj nálezmi Ústavného súdu SR. Mal za to, že všetky dôvody, ktoré oprávnená uvádzala v odvolaní vyriešil už súd prvého stupňa v napadnutom uznesení, pričom rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a druhoinsťančné konanie tvoria jeden celok.

Odvolací súd poukázal na skutočnosť, že dôvod odvolania podľa § 205 ods. 2 písm. b/ bol už niekoľkokrát predmetom posudzovania zo strany Ústavného súdu SR a judikatúra v danej veci je ustálená a konštantná. Napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo vydané v exekučnom konaní, v ktorom rozhodovanie súdov vyplýva jednoznačne priamo zo zákona. Vzhľadom na uvedené nie je opodstatnené tvrdenie oprávnenej o existencii vady konania v zmysle § 205 ods. 2 písm. b/ OSP, nakoľko súd rozhodoval vo veci, ktorá patrí do jeho právomoci.

Súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak je exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa, aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená. Odvolací súd poukazuje aj na skutočnosť, že za návrh na začatie konania sa považuje návrh na vykonanie exekúcie, ako aj žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Odvolací súd nezistil vadu konania podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. d/ OSP, nakoľko zo spisu nevyplýva, že by v exekučnom konaní bolo už rozhodnuté. Exekučný súd nerozhodoval o rovnakej žiadosti toho istého súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie identickej exekúcie týkajúcej sa rovnakých účastníkov. K tvrdeniu oprávnenej, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom odvolací súd dodáva, že v štádiu, pri ktorom súd skúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul, súd nevykonáva dokazovanie, postačuje totiž, aby boli rozhodujúce skutočnosti dostatočne osvedčené okolnosťami vyplývajúcimi zo spisu, vrátane do neho založených listín. Vzhľadom na uvedené, oboznamovanie sa s obsahom listín, ktoré je zamerané na posúdenie splnenia podmienok konania a predpokladov pre vyhovie žiadosti súdneho exekútora o poverenie na vykonanie exekúcie, nemusí vykonávať na pojednávaní. Súd pri zastavení exekúcie skúma existenciu dôvodov na zastavenie exekúcie. Ak je na zistenie dôvodov potrebné vykonať dokazovanie, exekučný súd je povinný nariadiť pojednávanie. Ak je však možné rozhodnúť na základe právneho posúdenia veci bez vykonávania dokazovania, pojednávanie nie je potrebné. Exekučné konanie má charakter sporového konania, ktorý sa prejavuje v riešení prípadnej spornej otázky medzi oprávnenou a povinnou, či možno vykonávať exekúciu. O tejto otázke rozhoduje exekučný súd v 3 rovinách a to, ako spor o začatie exekúcie, spor o zastavení exekúcie a odklad exekúcie. Podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade prvostupňový súd nemal dôvod vo veci nariadiť pojednávanie, vykonávať dokazovanie na pojednávaní, preto ani túto vadu konania odvolací súd nezistil.

Odvolací súd sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, nakoľko správne zistil skutkový stav a správne vec posúdil po právnej stránke. K dôvodu odvolania podľa § 205 ods. 2 písm. f/ OSP odvolací súd v závere uvádza, že súd prvého stupňa správne právne posúdil predmetný vzťah ako spotrebiteľský, a teda mal povinnosť preskúmať, či plnenia, na ktoré povinnú zaväzuje rozhodcovský rozsudok nevyplývajú z neprijateľných zmluvných podmienok. Spotrebiteľská zmluva je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. V zmysle § 52 OZ za spotrebiteľa sa považuje fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Osoba, ktorá do postavenia odberateľa tovarov či služieb vstupuje konaním v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti je tzv. nespotebiteľom. Nespotebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne, spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti, pričom dôkazné bremeno je na dodávateľovi. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa a tiež považuje predmetnú zmluvu za spotrebiteľskú. Úver poskytnutý oprávnenou túto charakteristiku spĺňa. Dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo inej forme definuje zák. č. 258/2001 Z. z. ako spotrebiteľský úver. Súčasťou zmluvy o úvere boli bez akýchkoľvek pochybností Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré povinná ovplyvniť nemohla, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Vzhľadom na túto skutočnosť je nevyhnutné na uvedený vzťah použiť ustanovenia, ktoré sa vťahujú na spotrebiteľské zmluvy. Stotožnil sa s názorom súdu prvého stupňa a všetky zmluvné podmienky posúdené súdom prvého stupňa ako neprijateľné považuje aj odvolací súd za neprijateľné, pretože tieto zmluvné dojednania neboli individuálne dojednané, nakoľko sú súčasťou Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, povinná ich mohla len ako celok prijať alebo odmietnuť a spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinnej. Súd prvého stupňa teda správne postupoval, keď preskúmal v zmysle dôležitého záujmu štátu na rešpektovaní základného práva občana - spotrebiteľa na ochranu inter alia pred nekalými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ustanovenia vyplývajúce z Charty základných práv Európskej únie a ktorým korešponduje povinnosť štátu garantovať vysoký stupeň ochrany práv spotrebiteľov a postarať sa, aby spotrebiteľov nečestné zmluvné podmienky nezaťažovali. Súd vzal správne do úvahy čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Nakoľko bol v priebehu odvolacieho konania doručený návrh oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ OSP, odvolací súd bol povinný o tomto návrhu rozhodnúť. Odvolací súd v prvom rade považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že Exekučný poriadok je vo vzťahu k Občianskemu súdnemu poriadku špeciálnym právnym predpisom, pričom ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku sa aplikujú v prípade, ak chýba špeciálna právna úprava. Prerušenie konania Exekučný poriadok upravuje v § 36 ods. 5, a to tak, že výslovne zakotvuje, že exekučné konanie nemožno prerušiť. Z uvedeného dôvodu je podanie návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 OSP neprípustné. Exekučný poriadok vylučuje použitie ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktoré umožňujú súdu za určitých okolností konanie prerušiť. Exekučné konanie sa prerušuje, iba ak to výslovne určuje osobitný predpis. Odvolací súd navyše dodal, že je vecou vnútroštátneho súdu, pred ktorým začal spor a ktorý nesie zodpovednosť za súdne rozhodnutie, posúdiť nevyhnutnosť rozhodnutia o prejudiciálnej otázke pre vydanie rozhodnutia vo veci samej, ako aj relevantnosť otázok, ktoré predloží Súdnemu dvoru EÚ. V prejednávanom prípade neexistuje potreba obrátiť sa s predbežnou otázkou výkladu únievého práva na Súdny dvor EÚ, nakoľko všetky otázky, ktoré oprávnená vo svojom návrhu uvádza sú už konštantnou judikatúrou vyriešené, z čoho vyplýva, že nie je záujem na tom, aby sa odpovedalo na otázky už zodpovedané (doktrína *acte éclairé* - konanie objasnené alebo konanie už rozsúdené), a že začatie konania o predbežnej otázke nie je potrebné v prípadoch, keď sú výklad a aplikácia únievého práva natoľko zřejmé, že nie je potrebné obracať sa s predbežnou otázkou na Súdny dvor EÚ (doktrína *acté clairé* - konanie jasné alebo zrozumiteľné).

Poukajúc na vyššie uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol vo výroku vecne správne, keď žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol, a preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.